

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1148/23
18.9.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Олге Арсовић, председника већа, Јасне Лозук и Зорице Банковић, чланова већа, у парници тужиоца "Електродистрибуција Србије" д.о.о., Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, ул. Шалиначка бр. 60, чији је пуномоћник Ивана Мараш, адвокат из Новог Сада, ул. Грчкошколска бр. 1, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П 1965/16 од 22.9.2022.године, у седници већа одржаној дана 18.9.2025.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П 1965/16 од 22.9.2022.године у ставу првом, трећем и петом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично је одржан на снази закључак о извршењу јавног извршитеља ... из Крагујевца И.Ивк. бр. 5337/2014 од 07.07.2014. године, у делу у којем је тужени АА из ... обавезан да тужиоцу Електродистрибуција Србије д.о.о., Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, као правном следбенику Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Центар“ д.о.о. Крагујевац, ЕД Електроморава Смедерево, исплати на име дуга за утрошену електричну енергију износ од 634.247,46 динара, са законском затезном каматом на износ од 522.623,01 динара почев од дана 01.06.2014. године до коначне исплате, све у року од 8 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, делимично је укинут закључак о извршењу јавног извршитеља ... из Крагујевца И.Ивк. бр. 5337/2014 од 07.07.2014. године у делу у којем је тужени АА из ... обавезан да тужиоцу Електродистрибуција Србије д.о.о., Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, као правном следбенику Привредног Друштва за дистрибуцију електричне

енергије „Центар“ д.о.о. Крагујевац, ЕД Електроморава Смедерево преко износа од 634.247,46 динара досуђеног ставом првим изреке ове пресуде, до укупно траженог износа од 887.331,67 динара, исплати износ од још 253.084,21 динара, заједно са законском затезном каматом на наведени износ почев од 01.06.2014. године до коначне исплате, као и у делу у којем је на досуђени износ од 111.624,45 динара на име обрачунате камате тражена законска затезна камата почев од 01.06.2014. године до исплате, те је у том делу тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је одржан на снази закључак о извршењу јавног извршитеља ... из Крагујевца И.Ивк. бр. 5337/2014 од 07.07.2014. године у делу у којем је тужени АА из ... обавезан да тужиоцу Електродистрибуција Србије д.о.о., Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, као правном следбенику Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије Центар д.о.о. Крагујевац, ЕД Електроморава Смедерево, на име трошкова извршног поступка, исплати износ од 15.325,48 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке, делимично је укинута закључак о извршењу јавног извршитеља ... из Крагујевца И.Ивк. бр. 5337/2014 од 07.07.2014. године у делу у којем је тужени АА из ... обавезан да тужиоцу Електродистрибуција Србије д.о.о., Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, као правном следбенику Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Центар“ д.о.о. Крагујевац, ЕД Електроморава Смедерево на име трошкова извршног поступка, преко износа досуђеног ставом трећим изреке ове пресуде, до укупно траженог износа од 16.843,99 динара, исплати износ од још 1.518,51 динара, те је у том делу захтев за накнаду трошкова одбијен као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу Електродистрибуција Србије д.о.о., Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.742,47 динара. у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је у ставу првом, трећем и петом изреке, из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју жалба туженог посебно указује јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за пресуђење који нису у супротности са садржином изведених доказа, изрека пресуде је јасна и непротивречна разлозима датим у образложењу, како у односу на чињеничне закључке, тако и примењене прописе.

Неосновани су жалбени наводи туженог да пуномоћници тужиоца нису имали уредно пуномоћје потписано од стране лице овлашћених за заступање, услед статусних промена код тужиоца.

Наиме, у списима предмета налази се решење о пријему на чување генералног

пуномоћја тужиоца донето 2016. године. Такво генерално пуномоћје представља трајно овлашћење дато пуномоћницима тужиоца за заступање у свим поступцима пред судовима и оно остаје на снази све док не буде опозвано. Такође, у списима се налазе и посебна овлашћења којима је тужилац овластио конкретне адвокате да заступају тужиоца у овом поступку, што додатно потврђује уредност пуномоћја. Наводи жалбе о непостојању нових пуномоћја након статусних промена код тужиоца су без утицаја јер статусне промене не утичу на важење већ издатог пуномоћја јер се правна личност тужиоца не мења, нити је доказано да је генерално пуномоћје опозвано. Зато су наводи жалбе туженог у том делу неосновани, а побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба члана 374 став 2 тачка 9 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је као извршни поверилац дана 01.07.2014. године поднео против туженог, као извршног дужника предлог за извршење због неизмиреног дуга по основу утрошене електричне енергије у износу од 887.331,67 динара, те је предложио доношење решења којим би се обавезао тужени да тужиоцу исплати наведени износ са законском затезном каматом почев од 01.06.2014. године, до исплате. Поступајући у складу са поднетим предлогом за извршење, јавни извршитељ је закључком И.Ивк бр. 5337/2014 од 07.07.2014. године у целости усвојио предлог за извршење и одредио трошкове извршног поступка у износу од 78.875,91 динара. Против наведеног закључка тужени је изјавио приговор па је одлучујући о истом Први основни суд у Београду решењем Ипв Ивк бр. 6569/15 од 21.06.2016. године, усвојио приговор, ставио ван снаге део закључка о извршењу, у делу којим су одређени средство и предмет извршења и одредио да ће се поступак наставити пред Основним судом у Смедереву као поводом приговора против платног налога. Током поступка дошло је до статусне промене и промене пословног имена тужиоца које сада гласи Електродистрибуција Србије д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, у ком делу је на рочишту одржаном дана 15.11.2021. године пуномоћник тужиоца уредио тужбени захтев. Према картици потрошача, потрошачки број ... на име туженог, дуговање туженог на име утрошене, а неплаћене електричне енергије за потребе домаћинства за период од 01.01.2014. године до 19.06.2014. године укупно износи 887.331,67 динара, са роковима доспећа прецизно наведеним на картици. Према опомени број 219 правни претходник тужиоца позвао је туженог да плати доспеле обавезе по основу закљученог споразума о регулисању дуга у износу од 877.385,13 динара, под претњом раскида споразума. Дана 30.11.2013. године између правног претходника тужиоца и купца електричне енергије овде туженог са потрошачким бројем ... закључен је споразум о регулисања дуга за електричну енергију. Чланом 1 споразума уговарачи су сагласни да дуг дужника за испоручену електричну енергију на дан 31.05.2013. године, а који није измирен на дан 31.07.2013. године, износи 872.229,67 динара, што представља износ дуга за репрогам. Чланом 2 уговорено је да се дужнику условно отпушта износ дуга у висини од 15% што износи 130.834,45 динара, док се чланом 3 дужник обавезао да неизмирени део дуга у износу од 741.395,22 динара исплати у 60 једнаких месечних рата од којих свака износи 12.356,59 динара. Чланом 5 је уговорено да ако дужник не измири две узастопне рате репрограмираног дуга и после упозорења, сматраће се да је споразум раскинут и извршиће се обрачун целокупног износа дуга, са обрачуном каматом. Чланом 6 споразума дужник је потврдио да је упознат да закључењем споразума признаје целокупан износ дуга из члана 1 споразума, те да у случају раскида споразума неће

истицати приговор застарелости. Према налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке и његовог изјашњења у периоду од априла 2009. године до маја 2014. године тужени је извршио уплате у укупном износу од 22.000,00 динара, али од тужиоца нису достављене копије уплата из којих би се видело да ли је тужени определио по ком основу и за који период су исте извршене па је њима намирено потраживање најстаријег дуга који датира пре 30.04.2009. године. У периоду од последњих годину дана пре подношења предлога за извршење дуг туженог према тужиоцу укупно износи 5.914.49 динара. У допунском изјашњењу од 29.03.2022. године судски вештак је навела да укупно дуговање туженог према тужиоцу износи 634.247,46 динара, појаснила је да у периоду од 30.09.1995.године до 31.03.2009. године дуговање износи 321.811,00 динара, док у периоду од 01.04.2009. године до 31.05.2014. године дуговање износи 254.447,93 динара. Даље је навела да укупно обрачуната камата износи 245.633,45 динара, да је тужени у периоду од 30.09.1995. године до 31.05.2014. године укупно уплатио 186.482,00 динара којим уплатама су намирена најстарија доспела потраживања и то камата у износу од 134.009,00 динара и главни дуг у износу од 52.473,00 динара. Имајући у виду наведено дуг туженог према тужиоцу на дан 31.05.2014. године укупно износи 634.247,46 динара од чега главни дуг 522.623,01 динара, док камата обрачуната до 31.05.2014. године износи 111.624,45 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, те одредаба члана 17, 348, 365, 366, 378, 387, 392 и 393 Закона о облигационим односима, првостепени суд је одлучио као у изречи ожалбене пресуде.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно логично и несумњиво произлази из изведених доказа, које је првостепени суд супротно наводима жалбе, правилно ценио у складу са чланом 8 ЗПП.

Оцењујући најпре истакнути приговор застарелости потраживања, првостепени суд је правилно закључио да је исти неоснован. Наиме, у конкретном случају чланом 6 предметног споразума дужник, овде тужени, је потврдио да је упознат да закључењем споразума, да признаје целокупан износ дуга из члана 1, чиме је по налажењу суда дошло до одрицања од већ застарелих обавеза, односно до прекида застарелости обавеза које у том моменту нису застареле, па је од тог момента једногодишњи рок застарелости почео поново да тече, због чега је надаље цењено да ли је закључењем споразума дошло до новације обавезе садржане у истом. Међутим, у конкретном случају, закључењем споразума није промењена природа обавезе, већ је само промењен начин извршења обавезе и уговорени рокови у којима иста треба да се изврши, те по налажењу суда није дошло до новације у смислу одредбе члана 348 Закона о облигационим односима. Како закључењем споразума није настала нова обавеза, рок застарелости након прекида се рачуна према одредбама закона које се односе на ту врсту обавезе, што је у конкретном случају једногодишњи рок предвиђен одредбом члана 378 Закона о облигационим односима. Како је застарелост у конкретном случају почела поново да тече закључењем предметног споразума дана 30.11.2013. године, то до дана 01.07.2014. године, као дана подношења предлога за извршење, није протекао једногодишњи рок застарелости предвиђен одредбом члана 378 Закона о облигационим односима, па је суд нашао да истакнути приговор застарелости није основан.

Правилно је првостепени суд најпре оценио приговор застарелости, а затим правилно побијаном пресудом обавезао туженог да тужиоцу исплати на име дуга износ од 634.247,46 динара, са законском затезном каматом на износ од 522.623,01 динара почев од дана 01.06.2014. године до коначне исплате јер је тужени закључењем и потписивањем вансудског поравнања дана 30.11.2013.године дао изричито признање дуга за утрошену електричну енергију за потребе домаћинства. Разлоге и правни закључак првостепеног суда прихвата и овај суд.

Неосновани су наводи жалбе туженог којима се оспорава утврђено чињенично стање у побијаној пресуди у погледу висине дуга. Првостепени суд је оценом изведених доказа, првенствено налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, допуна налаза и изјашњења, а на који парничне странке нису имале примедби, а суд је налаз и мишљење прихватио као стручан и јасан, утврдио висину дуга односно укупно дуговање туженог према тужиоцу, од када исто датира и шта од тог износа представља главни дуг, а шта доспелу законску затезну камату. Такође, неосновани су и наводи жалбе да је првостепени суд погрешно утврдио да је тужени након закључења предметног споразума вршио уплате с обзиром да из налаза и мишљења судског вештака од 18.07.2019.године произилази да је тужени у периоду од априла 2009.године до маја 2014.године извршио уплате у укупном износу од 22.000,00 динара.

Неосновани су и наводи жалбе да је споразум о регулисању дуга за електричну енергију од 30.11.2013.године раскинут, о чему у списима предмета постоје докази тако да тужени није признао застарело потраживање. Ово стога, што су тврдње туженог неутемељене и непоткрепљене доказима. Наиме, иако се у списима предмета налази опомена бр.219, којом је правни претходник тужиоца наводно позвао туженог да измири доспеле обавезе под претњом раскида споразума, опомена нема датума. Због тога није могуће утврдити када је опомена упућена, да ли су у тренутку њеног слања биле доспеле две узастопне рате, нити да ли је тужени опомену уопште примио па самим тим нема доказа о ваљаном раскиду споразума. Чак и да је опомена послата, тужени није доказао да је споразум фактички раскинут јер из налаза и мишљења вештака произилази да је тужени и након закључења споразума и то током 2014.године, вршио одређене уплате, а што потврђује да је сам споразум и даље спроводио и да га није сматрао раскинутим. Поред тога тужени се чланом 6 споразума изричито одрекао права да у случају раскида истиче приговор застарелости. Такво одрицање има пуно правно дејство јер је засновано на начелу аутономије воље уговорних страна и обавезује туженог.

Стога је правилно првостепени суд применио материјално право када је закључио да је потраживање тужиоца основано и није застарело, јер је закључењем споразума од 30.11.2013.године дошло до прекида застарелости и признања дуга од стране туженог. Тужени није доказао да је споразум раскинут односно да је престао да производи дејство, а његово поступање након закључења (даља плаћања) потврђује супротно. Због свега наведеног жалба туженог је неоснована, а првостепена пресуда правилна и на закону заснована.

Без утицаја су и наводи жалбе да не постоје трошкови извршног поступка јер је

покретање извршног поступка у конкретном случају било неопходно у циљу реализације тужиоцевог доспелог, а неизмиреног потраживања, због чега су трошкови извршног поступка у том смислу били нужни и оправдани и исти су правилно одмерени применом одредби Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља ("Сл. гласник РС" бр. 50/2012), који је важио у време доношења предметног закључка о извршењу.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом чланова 150, 153 и 154 ЗПП, имајући у виду успех тужиоца у поступку, а на конкретне неправилности се жалбом туженог и не указује.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе и закључио да су без утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде како у односу на утврђено чињенично стање тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Са свега изнетог, на основу одредбе члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП, донета је одлука као у изреци.

Захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен јер није успео у другостепеном поступку, па је одлучено као у ставу другом изреке, сходно одредби члана 165 везано за члан 153 ЗПП.

Председник већа-судија
Олга Арсовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић